

TENNISPARK "DE ZWIEPER"

De situatie voor 1968

In 1968 waren de twee banen net overgegaan van de gemeente naar de Burgerlijke Godshuizen, die in combinatie met de kampeeractiviteiten en de speeltuin "er iets moois van moest maken".

Het kamperen in Sluis gaat terug tot rond 1957. Kampeerders die aanklopten bij de gemeente voor een plaatsje voor de tent werden verwezen naar het bijveldje van het voetbalveld.

De voetbalaccommodatie was wegens gebrek aan een voetbalclub niet in gebruik. De sleutel hing op het politiebureau en de commandant dhr. Ultee stuurde 's morgens een van de kinderen naar de kleedruimtes om de kampeerders toch aan een douche en water te helpen.

Met de toename van het kamperen steeg ook het aantal tenten in Sluis en het was er een aantal jaren primitief maar leuk toeven op het voetbalveld, waar ook 's avonds door Han en Mieke Ultee de "camping" open gehouden werd.

Tennis als toeristische attractie

Bij de geboorte van S.V. Sluis en de groeiende voetbalactiviteiten groeide ook de spanning over het gebruik van de accommodatie. Daar kwam nog bij dat de gemeente met de resten van een bevestiging van liefde- digheid van de Sluisse ondernemers bleef zitten: een verwaarloosde speeltuin.

Besloten werd om een camping met eigen onderkomen te gunnen aan de Burgerlijke Godshuizen indien zij de zorg voor de speeltuin overnam evenals de 2 tennisbanen. Dit gebeurde in 1967. Toen wij dus in 1968 graag de tennisbanen voor de LTVS wilden ging dat niet door. Dan verviel immers een leuke attractie voor de camping.

Na veel soebatten werd voor 1969 ons 1 baan na 19.00 uur toegezegd in de zomer- maanden.

Pas in 1972 kregen wij onze zin. De banen gingen terug naar de gemeente en de LTVS werd de enige huurder.

Eerlijk delen

In de eerste jaren moest de kleedaccommodatie gedeeld worden met de voetbal. Ellende was het gevolg. Het was er een vuile boel en het "delen" bestond er in dat alleen wanneer er helemaal niets te doen was bij de voetbal de tennis erin mocht. Dan was het eerst grote schoonmaak voordat het gebruikt kon worden. Constante ruzie was het gevolg. Tijdens de clubkampioenschappen van 1972 werd zelfs een beroep gedaan op de scouting die door het plaatsen van tenten ons aan kleedkamers hielp.

Baas in eigen huis

In 1974 verhuisde de voetbal en werd de LTVS alleen gebruiker van de accommodatie. De tribune werd afgebroken, het interieur gerenoveerd. In 1980 werd het uitgebreid met de kantine en kreeg zijn huidige vorm, een ontwerp van Teun van Heelsbergen.

Twee tennisbanen waren al snel te weinig. Eind 1968 werd een fancy-fair gehouden voor het bouwen van een tennismuur.

In maart 1969 werd het herhaald en in 1970 was de muur een feit dank zij vele uren van vooral Cees Blaeke, Frank van Damme en ondergetekende. In 1969 werd bij de gemeente al gevraagd om uitbreiding van het aantal banen. Pas in 1974 was dat een feit. Verlichting kwam er op de oude banen in 1988 en dit jaar op de twee nieuwe banen.

Zelfwerkzaamheid zelffinanciering

In de loop der jaren is er door de club enorm veel gedaan aan zelfwerkzaamheid en het geld dat verdiend werd met het tennisblad, Fancy-fairs en toernooien werd in de

accommodatie geïnvesteerd. Het begon met de tennismuur. Later volgden een sproei-installatie voor vier banen. Bij de totstandkoming van het clubhuis werd het oude gedeelte geheel gerenoveerd, betimmerd en geveerd. Het nieuwe gedeelte werd voorzien van een moderne keuken en de nodige apparatuur. De verlichting van alle vier de banen gerealiseerd in twee fasen (tussenpose 5 jaar) vormt het voorlopige sluitstuk van de eigen investeringen en dan heb ik alleen maar de grotere zaken genoemd.

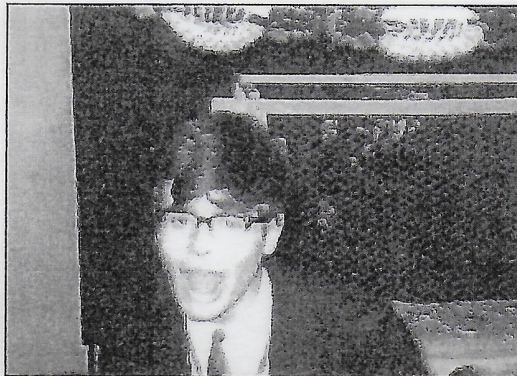
In totaal zo'n f 105.000,00.
Best iets om trots op te zijn.

Guido

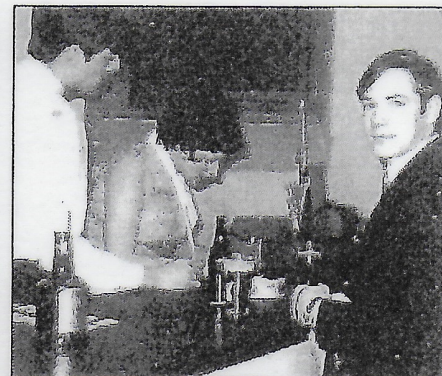
Het graven van de fundering van de kantine.

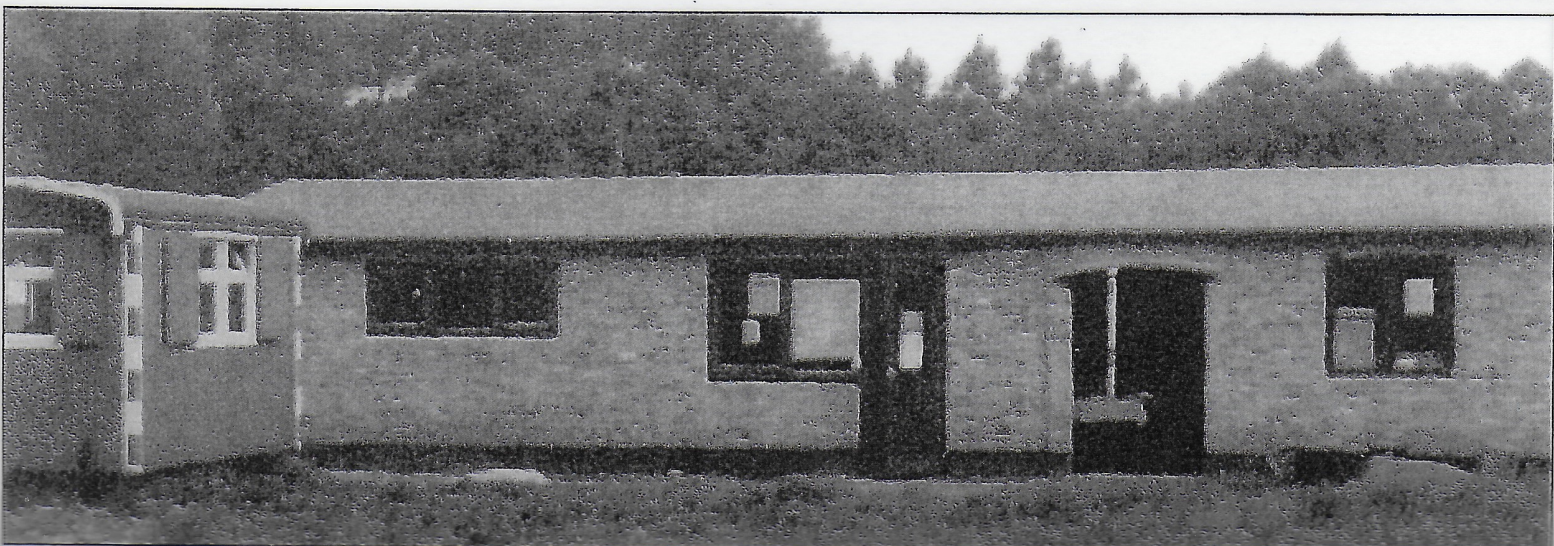
*1968. 1e Fancy Fair.
Frank van Damme*

*1969. 2e Fancy Fair.
Hans Reynders,
Rose Mary Reynders,
Jordan Verwilt*

Kleedkamers 1979

AL 25 JAOR ZOT VAN 'T SPEL....

Tempo, tempo...

Op 21 juni 1968 ging er een brief uit van het voorlopig bestuur met de uitnodiging tot het bijwonen van de aspirant (!?) ledenvergadering op zaterdag 22 juni. Er was dus feitelijk al sprake van een tennisclubje, maar de gebeurtenissen hebben elkaar blijkbaar in een enorm tempo opgevolgd. Er stond al een toernooi op de evenementenkalender, de clubkampioenschappen vonden in september plaats, competitie voor 1969 werd al aangevraagd. Huishoudelijke zaken werden in een soort reglement vastgelegd. Een club was geboren, een tak van sport opnieuw ontdekt. Het hele tennisgebeuren zou een zwaar stempel gaan drukken op het verdere leven van vele Sluissenaars. Er ontstonden vriendschappen, huwelijken werden gesloten, kinderen werden geboren, verhuizingen vonden plaats. Besturen kwamen en gingen weer, honderden vergaderingen werden uitgeschreven, duizenden besluiten genomen. Hoogte- en dieptepunten hebben we meegemaakt, zowel als vereniging dan wel als individu. Een keuze voor dit overzicht is geen eenvoudige zaak en veelal ook een persoonlijke.

Geldgebrek

Ontbreken mag zeker niet het organiseren van fancy-fairs. Enthousiastelingen van het eerste uur toeterden heel Sluis bijelkaar om konde te doen van hun grote geldnood. Men wilde een tennismuur bouwen; een clubhuis was de volgende stap en 2 banen erbij zou spoedig moeten volgen. Je bent jong en je wilt wat. De tijd heeft wel geleerd dat ook wij geen ijzer met handen konden breken. In november 1978 verscheen een artikel in de krant waarin gewag werd gemaakt van de opheffing van de tennisclub. "Men" zag het allemaal niet meer zo zitten. De onderhan-

delingen met de gemeente liepen wel bijzonder stroef, maar de krant werd hier toch duidelijk wel gebruikt als pressiemiddel.

Sluis tennist

Ik sla nu ineens wel een heleboel jaren tegelijk over; even terug naar de beginjaren. 1972 moet een abominabele zomer zijn geweest; vele activiteiten vielen in 't water, geen enthousiasme van publiek of spelers, geen animo bij de redactie van "Sluis Tennist". Ons clubblad verscheen voor het eerst in december '68 met artikelen van een 3-koppige redactie, inclusief hoofdredacteur. Toen enkele jaren later ('74) iemand in de gaten kreeg dat, wilde het blad nog uitkomen, hijzelf de kopij moest leveren, enkele duizenden malen rond de tafel moest lopen, nieten en liefst nog rondbrengen, ging dat blad ter ziele. Later ('78) zien we nog een kleine opleving in de vorm van "Sproddels" (sportroddels) een aantal stencils uitgegeven i.s.m. de Volleybalvereniging, en weer later het in de huidige vorm verschijnende info-boekje.

Clubgebouw van 1974-1978

HERENTENNISTEAM SLUIS SUCCESVOL

BURGEMEESTER VAN DEN BELD VERRICHTTE PLECHTIGHEID IN STIJL

Nieuwe tennisbanen te Sluis
zaterdag officieel geopend

R. J. VAN DER FEEN
WON
DEMONSTRATIEPARTIJ

TENNISCLUB SLUIS WIL
NIEUW CLUBGEBOUW

WENS: EIGEN KANTINE ANNEX CLUBGEBOUW

*Tennisclub Sluis viert
zaterdag tweede lustrum*

Veel strijd om
clubtitels
van LTV Sluis

Kampioenschap
tennis Sluis:
druk, spannend

KLEED-ACCOMMODATIE TWISTPUNT IN SLUIS

DERTIG KNLTB-DIPLOMA'S UITGEREIKT

*Tennisjeugd Sluis legde
vaardigheidsproeven af*

**ZES SPORTKAMPIOENEN
IN SLUIS GEHULDIGD**

Granaatvondst Sluis

Fracties raad Sluis
beraden zich over
kleedaccommodatie
tennisvereniging

Eigenlijk is onze vereniging nooit zo geweldig prestatie-gericht bezig geweest. Akkoord, de competitieteams streden voor wat ze waard waren en men verdiende terecht in de bloemetjes gezet te worden, maar het zonedig moeten, hebben we nooit aangehangen. Wel waren we trots op onze Zeeuwse jeugdkampioenen, Barbara en Isabelle, op door ons behaalde finaleplaatsen of zelfs overwinningen in het Belforttoernooi.

het Opa-Oma gevoel

De vaandeldragers van het eerste uur beginnen druppelsgewijs in de opa-oma leeftijd te komen, zodat het een goede zaak is dat eindelijk de jeugd eens het roer in handen neemt en de vereniging noopt tot het organiseren van 50+ toernooitjes. De jeugd hoeft de vereniging zeker geen verwijt te maken. Al in 1971 werd een bijzondere algemene ledenvergadering uitgeschreven waarin een jeugdcommissie werd gevormd. Door de jaren heen is er altijd, al naar gelang de behoefte, een goede bezetting geweest van deze belangrijke post. Liet de jeugd het wat afweten, (er zijn nog zoveel andere leuke dingen), dan zagen we dat weerspiegeld in de samenstelling van de jeugdcommissie. Het doet mij bijzonder veel plezier dat Jetty, die bijna 20 jaar deel uitmaakt van het bestuur, toch weer de moed bij elkaar geraapt heeft het, bij vlagen, probleemkindje van de club onder haar vleugels te nemen. Misschien dat we ooit weer eens de draad oppakken van de Zeeuwse Jeugdkampioenschappen die hier, tot tevredenheid van iedereen vele jaren verspeeld werden. Met de ervaring van het Belforttoernooi in de knip was zo'n organisa-

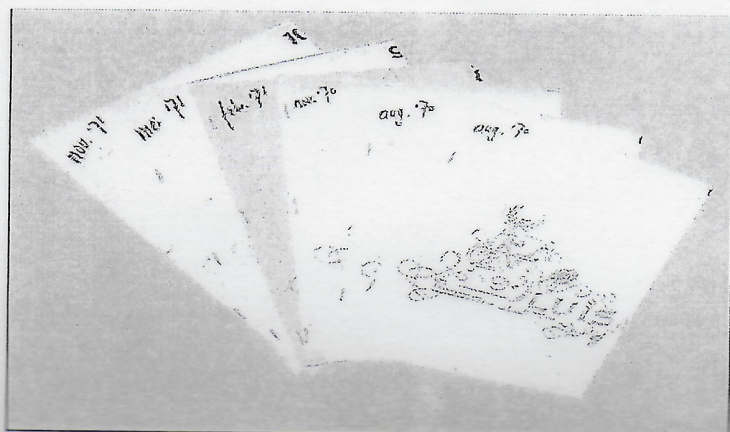
tie maar een fluitje van een cent. Op allerlei manieren timmerden we aan de weg en in de provincie had de LTVS een klinkende naam.

Al jaoren zot van 't spel

Nu we aan de vooravond staan van opnieuw een bewogen jaar, kunnen we ons verheugen in het feit dat we een stel enthousiaste mensen achter de bestuurstafel hebben zitten. Het gepresenteerde jubileumprogramma belooft veel goeds en de feestcommissie is in goede handen. Met mij zijn velen van jullie "al jaoren zot van 't spel" en dit jubileum zouden we zeker niet graag missen. Met enorme stappen ben ik door de 25 jaar, die achter ons liggen, heen gevlogen. Velen van jullie heb ik tekort gedaan door voorbij te gaan aan wat voor jullie wel een hoogtepunt was. Ik heb 't wel teruggevonden in de honderden verslagen en misschien ook wel opgeschreven. Eerder schreef ik al: een keuze is niet eenvoudig, maar ik hoop dat jullie het mij niet kwalijk nemen. Tot ziens op het park,

John.

Clubblad Sluis Tennist '68-'74

“de Zwieper”

Na in 1970 de muur overeind geholpen te hebben, in '74 op 4 banen terecht konden en in '79 de politiek groen licht gaf voor “Ons Verlet”, ons “meet-point”, ons “Tenniskot”, onze “Lobby”, ons “Restpoint”, ons “Ace-house”, ons “Quick-point”, onze “Break-bar” of misschien liever gewoon ons clubgebouw, konden we gaan werken aan de luxe dingetjes: verlichting, sproei-installatie, muziekapparatuur e.d. We hoefden ons niet meer te schamen voor onze gasten zoals b.v. de Racing Kiel uit Antwerpen begin jaren ‘70, of het gezellige Heimbach. Misschien passen dit soort uitwisselingen niet meer in onze drukbezette jaren ‘90.

Dieptepunten....

Een terugloop van leden in de tweede helft van de tachtiger jaren zou je een dieptepunt kunnen noemen (was ooit 250, toen 130); het niet doorgaan van jeugdactiviteiten i.v.m. te geringe belangstelling is ook niet om te juichen, het drama rond de “kooi” zijn velen nog niet vergeten. Het absolute dieptepunt was echter het bericht dat onze voorzitter van het eerste uur, George Groosman met zijn vrouw en kinderen een zwaar ongeeluk had gehad op weg naar hun vakantiebestemming. ‘t Bericht kwam tijdens het Belforttoernooi 1985 en dagen later bleek dat George, zijn vrouw Kathalijn en hun zoontje Emile het niet hadden overleefd.

en Hoogtepunten

In veler ogen had het hoogtepunt van de vereniging enkele jaren daarvoor plaats gevonden. Het 3de lustrum met daarin de geboorte van de “zwieper”, was een feest dat allen, die het hebben mogen meemaken nog lang zal heugen.

Ons park heeft er zijn naam aan te danken en legt indirect een link naar onze vele Belgische leden. Lieve Colpaert had mij immers op het spoor gezet van de vlaamse volkszanger Walter de Buck. Zijn “Vliegerke” werd onze “Zwieper”.

Nu we ‘t toch over feesten hebben; het eerste en tweede lustrum uit resp. ‘73 en ‘78 hebben natuurlijk een hoop leden niet meegemaakt. Het 5-jarig jubileum was meer iets in de geest van gezellig bijelkaar rond een kampvuurtje. 1978 stond meer in het teken van de diplomatie. Jan (niet onze Jan) en alleman die ook maar iets op politiek gebied te betekenen hadden, werd uitgenodigd aan onze overvloedige tafel, in de hoop dat er na de maaltijd goed zaken gedaan konden worden.

Vijf jaar geleden, zo toont ons de video, probeert jong en oud de spiraal uit, laten we ons door het rad een stokbrood voor de ogen draaien en gaat onze voorzitter vreemd met miss Lovegame.

Wat ooit begon in “de feestgarage” bij de fam. van Daele heeft in 25 jaar geleid tot dolle dinsdagen, gourmet party’s, trio-dagen en varkens aan het spit. Er was altijd wel iets te vieren, al waren het nou niet direct de grootse prestaties van deze of gene.

tennispark

DE ZWIEPER

TENNIS IN SLUIS

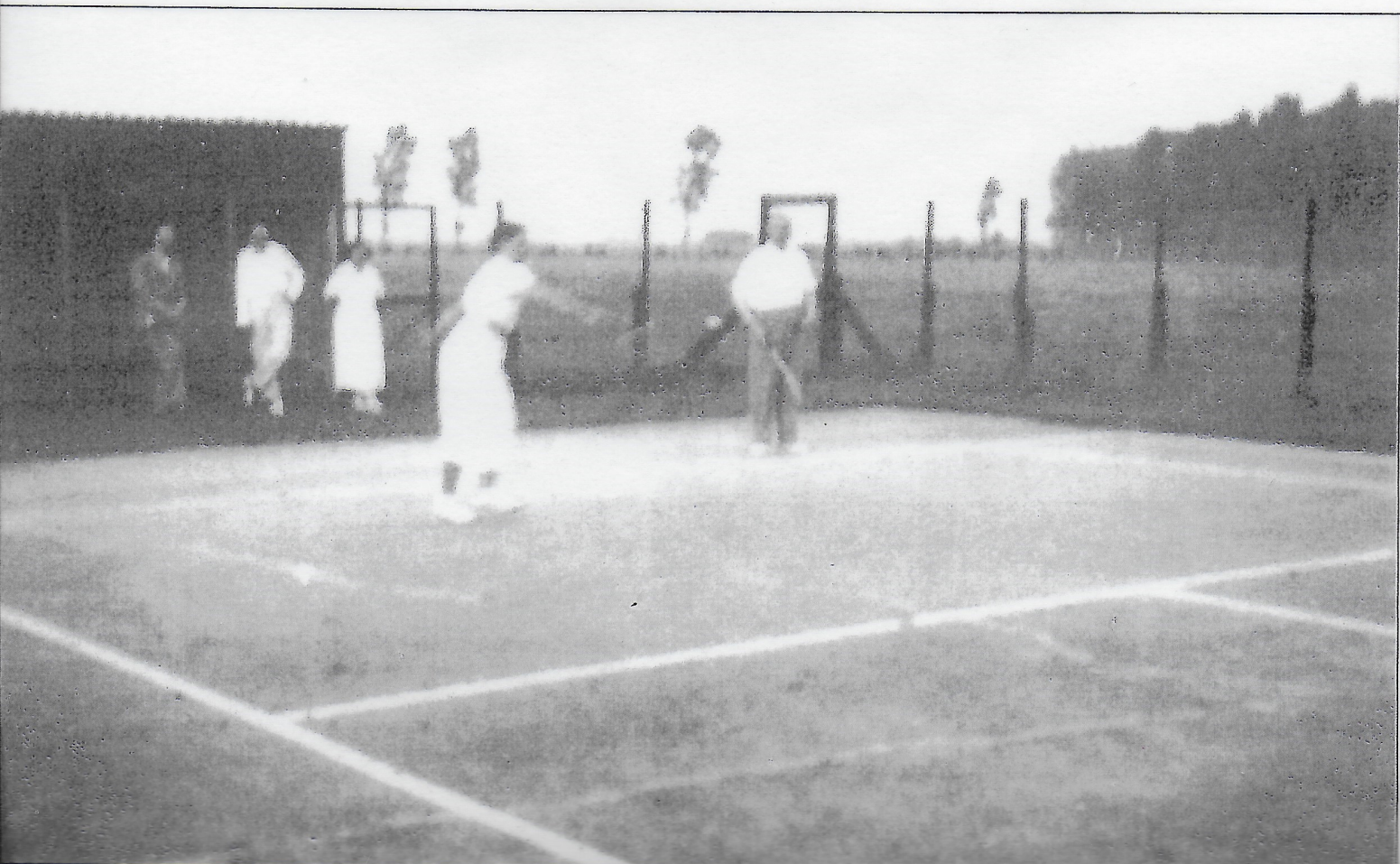
Bij het terugblikken op 25 jaar LTVS be-
kroop me steeds meer de nieuwsgierigheid
waarom er tennisbanen lagen toen wij in
1968 begonnen. Wellicht dat met de stijging
der leeftijd ook de blik verruimt zodat wat
meer afstand genomen wordt van het
hedendaagse en men er overheen meer
oog krijgt voor datgene wat onze 25 jaar
vooraf ging. En tot mijn verbazing ging dat
nogal ver terug.

De eerste baan.

De uit Nijmegen afkomstige Willem Hougen
kwam in 1911 als bankemployé van de bank
Hendrikse & Co., een hele vroege voorloper
van de huidige ABN Amro bank naar Sluis.
Het beviel hem hier erg goed en na de oor-
log in 1919 trouwde hij Irma Alleman, die
voor het oorlogsgeweld gevlucht was uit

Brugge naar het neutrale Nederland. Zij was
in het bezit van een stuk weiland achter het
Walplein, nu de wei van Arnold d'Hoore, en
Willem vond dit een geschikte lokatie voor
een tennisbaan. Het werd een betonbaan
waarop al snel door zo'n 25 mensen geten-
nist werd. Het exacte van de baan heb ik
niet kunnen vaststellen maar is zeer waar-
schijnlijk 1922. De baan had volgens mij van
het begin af een constructiefout; de afraste-
ring was veel te laag. Op de foto's is duide-
lijk te zien dat in eerste instantie een "ver-
maak" van 1 meter volstond maar het
"hoge" spelniveau noopte wellicht alras tot
een afrastering van zo'n 1,80 meter. Dit is
gebleven maar het was nog te laag, menig
bal ging erover heen. Fonsje Loete was de
vaste ballenraper die voor enkele centen de
ballen terugbezorgde. Dat viel niet mee
want de achter de baan gelegen sloot had

Schuilhokje aan de oude baan, vooraan Marcella Dusarduijn

een magnetische aantrekkingskracht op deze vliegende voorwerpen. De contributie bedroeg *f* 15,00 per jaar inclusief de ballen. Deze hingen in een netje aan de kapstok bij de fam. Hougen en werden daar voor het spelen opgehaald. Tennisles werd er niet gegeven maar de gevorderden waren niet te beroerd om aankomende talenten met raad en daad terzijde te staan. De "Sluisse Tennisclub" was geen lid van de bond en speelde dus geen competitie. Wel werden er sporadisch uitstapjes gemaakt zoals naar Tiola IJzendijke en Animo Terneuzen. Duidelijk is wel dat de leden van de club er in een ongedwongen sfeer zeer plezierige tijden beleefden. Een clubhuis was er niet of het zou het "kotje" moeten geweest zijn, een golfplaten afdak, aan drie zijden dicht getimmerd met de opening naar de baan. Leden uit die tijd waren, naast de familie Hougen

o.a. Dr. en mevr. Staal, P. van Daalen, dhr. en mevr. Le Meir, Jan Baas, Celina en Marcella Dusarduijn, Angel Louwagie, de dochters Berkers, Jan Vanderhagen. Bij de bevrijding van Sluis is ook de tennisbaan getroffen en dit betekende het voorlopige einde van het tennisplezier in Sluis.

Na de oorlog

De verwoesting van Sluis stelde de gemeente voor de haast onmogelijke taak van de wederopbouw.

Logisch dat bij de eerste prioriteiten geen tennisbaan zat. Maar al snel werd naar de sportieve recreatie gekeken in Sluis. In 1947 werd besloten een "sportterrein" aan te leggen. Na vele discussies over de lokatie - de wei van Hougen achter de oude tennisbaan of in de Groote Tuin - werd in de raad van

*Dr. Staal
P. van Daalen (achter)*

Mw. Hougen

Mw. Le Meir

06-11-1947 besloten voor de prijs van f 25.857,50 een sportterrein aan te leggen in de Grootte Tuin. De Grootte Tuin of gouvernementstuin was het geschenk van Sluis aan bevelhebber Groeneveld voor de geslaagde verdediging van Sluis in de 16de eeuw. De tuin werd verpacht als volkstuin-tjes aan de Sluisse bevolking. Op 7 mei 1948 diende de Sluisse tennisclub een verzoek in bij de gemeente voor het aanleggen van een tennisbaan. Ondanks dat de voorzitter en de secretaris van de club in de raad zitting hadden werd het de goedkoopste baan: een tegelbaan met afrastering. Al spoedig bleek dat de tegels geen ideale tennisvloer vormden en er werd daarom maar matig gebruik gemaakt van de baan. Anderen zoals Dr. Staal en Trees van Hootegem vertrokken naar SJEF Aardenburg omdat daar gravelbanen beschikbaar waren. Toch bleef de tennisclub bestaan getuige hun aanwezigheid in de stoet ter gelegenheid van de inhuldiging van burgemeester van Hootegem op 7 maart 1950.

1944

Boven:

Marcella Dusarduijn

Nelly Berkers

Celina Dusarduijn

Mientje de Hullu

Angel Louwagie

Elvira Thomas

Celine Hougen

Onder

Piet van Daalen

Liesje Reuterman

Mevr. Staal

Mevr. Hougen

Dr. Staal

Eindelijk 2 gravelbanen

Ondanks dat het voor iedereen duidelijk was dat de tegelbaan geen echte tennisbaan bleek en het tennissen in Sluis niet stimuleerde ging er een hele tijd overheen voordat er verandering in kwam. Op 26 januari 1956 verzocht de Sluisse tennisclub de gemeente om de baan te vervangen door twee gravelbanen met afrastering. In de raad van 16 maart 1956 vond een pittige discussie plaats over de wenselijkheid van deze aanleg die een investering vergde van f 9.000,00. Het onderhoud vormde een onzekere factor. Vooral dhr. van Hal was tegen de aanleg omdat het algemeen belang niet gediend werd en de tennissport zich nooit zal mogen verheugen in een brede belangstelling zoals voetbal en zwemmen. De raad stemde uiteindelijk in met de aanleg met dhr. van Hal tegen. De huur van de banen werd vastgesteld op f 500,00 per jaar.

Jan Vanderhager

Dr. Staa

Mevr. Houger

En toen kwam het einde

In de komende twaalf jaar werden de woorden van dhr. van Hal bewaarheid. In 1956 verliet Dr. Staal Sluis en een jaar later P. van Daalen. Beiden waren steeds enthousiaste tennissers geweest en promotors van de tennissport. Door hun vertrek stierf de Sluisse tennisclub een zachte dood. In 1959 kwam er een opflakking toen een aantal jongeren de tennisbaan bevolkten. Een bestuur onder voorzitterschap van Frans Musson ontwikkelde de nodige activiteiten zoals clubkampioenschappen. Leden uit die tijd waren o.a. Emmy en Gerda Wage, Elly Plasschaert, Willy en Tonny Musson, Rinus en Wim Roth, Adrie van Poucke en Guido de Pauw, en jeugdleden als John Leenhouders en Walter Musson. Geleidelijk aan verliepen ook deze activiteiten. In de jaren zestig was het een kaartje kopen bij "Rozenoord" en een balletje slaan. Totdat in 1968..... maar dat leest u ergens anders in dit blad.

7-3-1950

*Inhuldiging Burg.
van Hootegem.*

v.l.n.r. Jo Bevelander, Mimi

Batselaere, Elly

*Batselaere, Loes
en Cecile*

Hougen, Lilian

Batselaere

Eind jaren veertig, nieuwe baan.

Mej. Baas

Cecile Hougen

Miel de Brie

Loes Hougen

Rene Dusarduijn

Mijn speurwerk naar het Sluisse tennisverleden was in eerste instantie niet eenvoudig. Gelukkig kon ik een beroep doen op een aantal Sluisse tennissers die mij de nodige adviezen gaven en mij aan veel informatie en fotomateriaal hebben geholpen. Daarnaast was het zeer prettig om met oud-leden de Sluisse tennisherinneringen op te halen. Daarom mej. Celina Dusarduijn, mevr. Edit Beysterveld-Hougen, mevr. Cecile Bogisch Hougen, mevr. Anne Wilmink-Aernoudts, mej. Trees van Hootegem, dhr. Briand de Bruine (voor het speurwerk), dhr. Han Ultee, dhr. Frans Musson en nog vele anderen mijn oprechte dank voor uw medewerking.

Guido

In de oorlog:

Angel Louwagie

Mientje de Hullu

Cecile Hougen

